

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015. 17' ΛΟΥΚΑ

Παραμόνου και των συν αυτώ 370 μαρτύρων
Διονυσίου επισκόπου Κορίνθου ιερομάρτυρος
έτος 8^{ον} Τεύχος 365



ΤΙ ΑΓΑΘΟΝ ΠΟΙΗΣΩ, ΙΝΑ ΕΧΩ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ

Ο πλούσιος νεανίσκος πλησιάζει τον Χριστό όχι για να τον πειράξει ή να τον εξουθενώσει όπως οι Φαρισαίοι ή οι σαδδουκαίοι ή όπως ο πειράζων νομικός (Λκ. 10,25). Είναι ταπεινός και αγαθός. Δεν ζητά αξιώματα, οικονομική ενίσχυση, απόκτηση υγείας και σωματικής ευεξίας, ικανοποίηση γήινων πόθων και οραμάτων. Διότι αυτά ζητούν συνήθως όσοι προστρέχουν στο Θεό και στους αγίους του. Ζητούν τα εφήμερα επί της αγαθά και όχι τα αιώνια και επουράνια.

Θα πει κάποιος· «μα αυτά τα έχει ο νεανίσκος». Σύμφωνα με αυτά που γράφουν οι ευαγγελιστές γι' αυτόν, ήταν άρχων, πλούσιος και νέος. Τι να ζητήσει επί πλέον. Σωστή η παρατήρηση. Πλην όμως, όταν τα έχουν οι άνθρωποι όλα αυτά, δεν προστρέχουν στο Θεό, αλλά προσκολλώνται στα επί της γης· ξεχνούν τον Θεό και ότι είναι πρόσκαιροι και παροδική η ευτυχία τους. Συνεπώς ο πλούσιος και άρχων νεανίσκος έχει τον έπαινο ότι έχει ουράνιους πόθους, μεταφυσικές ανησυχίες, ενδιαφέρεται δια την αιώνιο ζωή και δεν είναι απλά ένας ζωντανός βιολογικά και μόνο οργανισμός, αλλά ένας που επιθυμεί να γίνει «ζών θεούμενον» κατά την έκφραση του αγίου Νείλου Καβάσιλα (14^{ος} αιών).

Ο νεανίσκος μιλά στο Θεό και θέλει τη γνώμη του Θεού. Τον ρωτά πως ν' αποκτήσει την αιώνια ζωή και περιμένει απάντηση. Πόσοι από μας μιλούν στον Θεό με την προσευχή και πόσοι επιθυμούν να τον ακούσουν μέσα από το γραπτό ή προφορικό θείο λόγο; Πόσοι από εμάς εντρυφούν στα θεία προστάγματα; Πόσοι από εμάς εύχονται «ευλογητός ει Κύριε δίδαξόν με τα δικαιώματά σου; Παντού λόγος και συζήτηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τα προσωπικά δικαιώματα, για τα δικαιώματα ευπαθών ομάδων και ανθρώπων, κανένας όμως λόγος για τα δικαιώματα του Θεού.

Ο νεανίσκος επίσης νομίζει ότι τηρεί τις εντολές. «Ταύτα πάντα εφυλαξάμην εκ νεότητός μου» απαντά στην προτροπή του Χριστού «εὐ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς».

Ποιό είναι το λάθος του πλουσίου νεανίσκου και άρχοντος; Δεν ανεβαίνει ολοκληρωτικά στον σταυρό και δεν απαρνείται εντελώς τον εαυτό του, όπως ζητά ο Χριστός από αυτούς που θέλουν να τον ακολουθήσουν. Και είναι βασικό το λάθος του νεανίσκου, διότι μόνο όποιος ανεβαίνει ολοκληρωτικά στον σταυρό και απαρνείται εντελώς τον εαυτό του, αυτός μόνο τηρεί τις εντολές.

Ισχυρίζεται ο νεανίσκος ότι τηρεί τις εντολές. Πως όμως τηρεί το «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν», όταν δεν μοιράζει τα πλούτη του. Αυτός που αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, δεν έχει τίποτα επιπλέον από τον πλησίον λέγει ο Μ. Βασίλειος. Πλούτος και αγάπη είναι ποσά αντιστρόφως ανάλογα. Έπειτα ο πλούτος, όπως παρατηρεί και πάλι ο Μ. Βασίλειος, δεν είναι για τις ανάγκες μας αλλά για τα περιττά και εκκεντρικά καπρίτσια μας. Γι' αυτό η φιλαργυρία είναι το μεγαλύτερο κακό στην πνευματική πρόοδο του ανθρώπου, όπως και η ακτημοσύνη το μεγαλύτερο καλό. Η φιλαργυρία είναι ειδωλολατρία (Κολ. 3,5). Στη θέση του Θεού βάζουμε το μαμωνά (Ματθ. 6,24). Αυτός που αγαπά το Θεό εξ όλης ψυχής, καρδίας και διανοίας δεν μπορεί να εξαρτάται ειδωλολατρικά από τα υλικά αγαθά. Ζητά μόνο τη χάρη του Θεού και τίποτα επιπλέον. Κι όταν το επιτύχει αυτό κάνει κυριολεκτικά θαύματα. Διότι είναι αυτός που δεν έχει τίποτα κι όμως έχει τα πάντα. Όταν ένας χωλός εκ γενετής ζήτησε ελεημοσύνη από τους αποστόλους, τον Πέτρο και τον Ιωάννη, ο Πέτρος απάντησε ότι χρυσάφι και ασήμι δεν έχω αλλά θα σου δώσω ότι έχω. Και τον έκανε καλά (Πρξ. 3,6).

Το ίδιο βέβαια λάθος με τον πλούσιο νεανίσκο κάνουν και οι μαθητές του Χριστού. «Ίδού ημεῖς ἀφήκαμεν πάντα και ηκολουθήσαμεν σοι» λέγει ο Πέτρος.

Κι όμως όταν ο Χριστός άρχισε να εξηγεί στους μαθητές του και να προφητεύει το πάθος του και το θάνατό του τότε το «στόμα των μαθητών του Χριστού», κατά την έκφραση του αγίου Χρυσοστόμου», ο Πέτρος, αμέσως εναντιώθηκε και μάλωσε τον Χριστό για την απόφαση του, για να εισπράξει βέβαια την επιτίμηση του Χριστού· «ύπαγε οπίσω μου σατανά ότι ου φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων» (Ματθ. 16,23).

Και οι υιοί Ζεβεδαίου και η μητέρα τους ενώ ο Χριστός προέλεγε για τρίτη φορά ότι «αναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα και ο υἱός του ανθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι και γραμματεῦσι και κατακρινούσιν αὐτόν θανάτῳ και παραδώσουσιν αὐτόν τοῖς ἔθνεσιν εἰς το ἐμπαίξαι και μαστιγώσαι και σταυρώσαι, και τὴ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται» (Ματθ. 20,17-19) αυτοί παρακαλούσαν να τους βάλει στα δεξιά και αριστερά του

βασιλικού θρόνου του που υποτίθεται θα καταλάμβανε. Οι μαθητές που άφησαν τα δίχτυα και τα πλοία τους, ακόμη και τα ψάρια που είχαν πιάσει και ήταν πολλά χωρίς να τα πουλήσουν (Λκ. 5,1-11), αυτοί οι μαθητές εν τούτοις προσδοκούσαν επίγεια δόξα και τακτοποίηση.

Το ίδιο λάθος κάνουμε και οι ανά τους αιώνες χριστιανοί. Δεν θέλουμε την κατά κόσμο αποτυχία. Δεν θέλουμε την ανασφάλεια της κατά Χριστόν ζωής. Δεν θέλουμε τελεία αφοσίωση και υπακοή άνευ όρων και προϋποθέσεων. Τα παραδείγματα αγίων όπως του Αβραάμ, του Ιωσήφ του παγκάλου, του Μωυσή, του Δανιήλ και των Τριών Παίδων, του Προδρόμου, που ακολούθησαν το θέλημα του Θεού, θυσιάζοντας τα πάντα και αδιαφορώντας για τα πάντα, φροντίζουμε να τα ξεχνούμε.

Η ιστορία του πλουσίου νεανίσκου δείχνει ότι όχι μόνο άνθρωποι υλιστές και επικούρειοι, γήινοι και χωματένιοι παρουσιάζονται να θέλουν την εγωιστική απόλαυση του πλούτου μόνο για τον εαυτό τους και να έχουν ειδωλολατρική εξάρτηση από αυτόν, αλλά και άνθρωποι της Εκκλησίας, του κατηχητικού· άνθρωποι με μεταφυσικές ανησυχίες και προβληματισμούς. Το «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης καρδίας, ψυχής και διανοίας» παραμένει δύσκολη και ακατόρθωτη για τους περισσότερους από εμάς εντολή.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΠ. ΒΑΔΡΑΧΑΝΗΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ



Η πνευματική διαθήκη του Όσιου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτη

Αγαπητά πνευματικά μου παιδιά, Τώρα που ακόμη έχω τὰ φρένας μου σώας θέλω νὰ σᾶς πῶ μερικές συμβουλές. Από μικρὸ παιδί ὅλο στις ἁμαρτίες ἤμουν. Καὶ ὅταν μὲ ἔστειλε ἡ μητέρα μου νὰ φυλάω τὰ ζῶα στὸ βουνό, γιατί ὁ πατέρας μου, ἐπειδὴ ἤμασταν πτωχοὶ εἶχε πάει στὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ ἐργαστεῖ στὴ διώρυγα τοῦ Παναμᾶ γιὰ ἐμᾶς τὰ παιδιά του, ἐκεῖ πὺν ἔβοσκα τὰ ζῶα, συλλαβιστὰ διάβαζα τὸ βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ πάρα πολὺ ἀγάπησα τὸν Ἅγιο Ἰωάννη καὶ ἔκανα πάρα πολλές προσευχὲς σὰν μικρὸ παιδί πὺν ἤμουν 12 – 15 χρονῶν, δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς καλά, καὶ θέλοντας νὰ τὸν μιμηθῶ μὲ πολὺ ἀγῶνα ἔφυγα ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου κρυφὰ καὶ ἦλθα στὰ

Καυσοκαλύβια τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὑποτάχτηκα σὲ δύο γέροντες αὐταδέλφους, Παντελεήμονα καὶ Ἰωαννίκιο. Μοῦ ἔτυχε νὰ εἶναι πολὺ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ τοὺς ἀγάπησα πάρα πολὺ καὶ γι' αὐτό, μὲ τὴν εὐχή τους, τοὺς ἔκανα ἄκρα ὑπακοή. Αὐτὸ μὲ βοήθησε πάρα πολὺ, αἰσθάνθηκα καὶ μεγάλη ἀγάπη καὶ πρὸς τὸν Θεό, καὶ πέρασα πάρα πολὺ καλά. Ἀλλά, κατὰ παραχώρηση Θεοῦ, γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου, ἀρρώστησα πολὺ καὶ οἱ Γέροντές μου μοῦ εἶπαν νὰ πάω στοὺς γονεῖς μου στὸ χωριό μου εἰς τὸν ἅγιο Ἰωάννη Εὐβοίας. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ μικρὸ παιδὶ εἶχα κάνει πολλὰς ἁμαρτίες, ὅταν ξαναπῆγα στὸν κόσμον, συνέχισα τὶς ἁμαρτίες, οἱ ὁποῖες μέχρι σήμερον ἔγιναν πάρα πολλές.

Ὁ κόσμος ὅμως μὲ πῆρε ἀπὸ καλὸ καὶ ὅλοι φωνάζουνε ὅτι εἶμαι ἅγιος. Ἐγὼ ὅμως αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι ὁ πιὸ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ὅσα ἐνθυμόμωνα βεβαίως τὰ ἐξομολογήθηκα, ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι γιὰ αὐτὰ ποὺ ἐξομολογήθηκα μὲ συγχώρησε ὁ Θεός, ἀλλὰ ὅμως τώρα ἔχω ἓνα συναίσθημα ὅτι καὶ τὰ πνευματικά μου ἁμαρτήματα εἶναι πάρα πολλὰ καὶ παρακαλῶ ὅσοι μὲ ἔχετε γνωρίσει νὰ κάνετε προσευχὴ γιὰ μένα, διότι καὶ ἐγὼ, ὅταν ζοῦσα, πολὺ ταπεινὰ ἔκανα προσευχὴ γιὰ σᾶς, ἀλλὰ ὅμως τώρα ποὺ θὰ πάω γιὰ τὸν οὐρανὸ ἔχω τὸ συναίσθημα ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μοῦ πεῖ: Τί θέλεις ἐσὺ ἐδῶ; Ἐγὼ ἓνα ἔχω νὰ τοῦ πῶ. Δὲν εἶμαι ἄξιος, Κύριε, γιὰ ἐδῶ, ἀλλὰ ὅτι θέλει ἡ ἀγάπη σου ἄς κάμει γιὰ μένα. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα δὲν ξέρω τί θὰ γίνῃ. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάντα εὐχομαι τὰ πνευματικά μου παιδιὰ νὰ ἀγαπήσουν τὸν Θεό, ποὺ εἶναι τὸ πᾶν, γιὰ νὰ μᾶς ἀξιῶσιν νὰ μποῦμε στὴν ἐπίγειο ἄκτιστο ἐκκλησία Του. Γιατὶ ἀπὸ ἐδῶ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε. Ἐγὼ πάντα εἶχα τὴν προσπάθεια νὰ προσεύχομαι καὶ νὰ διαβάζω τοὺς Ὑμνοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων μας καὶ εὐχομαι καὶ ἐσεῖς νὰ κάνετε τὸ ἴδιο. Ἐγὼ προσπάθησα μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν πλησιάσω τὸ Θεὸ καὶ εὐχομαι καὶ σεῖς νὰ κάνετε τὸ ἴδιο. Παρακαλῶ ὅλους σας νὰ μὲ συγχωρέσετε γιὰ ὅ,τι σᾶς στεναχώρησα.

Ἱερομόναχος Πορφύριος

Ἐν Καυσοκαλυβίῳ τῇ 4/17 Ἰουνίου 1991